

Arhim. Cleopa Ilie

*POVESTIRI
PENTRU COPII*

12

*Cu binecuvântarea
I. P. S. Teofan
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei*

*Editura Mănăstirea Sihăstria
2023*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ILIE CLEOPA, arhimandrit

**Povestiri și rugăciuni pentru copii / arhim. Cleopa Ilie ; cu binecuvântarea Î.P.S. Daniel Mitropolitul Moldovei și Bucovinei. – Vânători-Neamț : Mănăstirea Sihăstria, 2006-
vol.**

ISBN 973-7897-14-5

Vol. 12 : Povestiri pentru copii. - 2023. - ISBN 978-606-8217-42-0

821.135.1

CUPRINS

<i>Sfânta Isidora.....</i>	<i>5</i>
<i>Ura, zavistia și iubirea de argint</i>	<i>16</i>
<i>Sfântul Apostol Toma</i>	<i>25</i>
<i>Mărturisirea</i>	<i>44</i>
<i>Sfântul Grigorie Dialogul.....</i>	<i>52</i>
<i>Scopul vieții.....</i>	<i>70</i>

Pentru comenzi:
Editura Mănăstirea Sihăstria
Com. Vânători, jud. Neamț, Cod 617500
Tel./fax. 0233.251894

ȘFANTA ISIDORA

*Ț*ând eram mai tânăr, în primii ani de mănăstire, ne spunea nouă starețul nostru, Părintele Ioanichie Moroi, așa: „Trebuie să fim cu dragoste și respect față de tot omul, că nu știm niciodată cine ne stă în față”.

Iar Mântuitorul zice: „Nu judecați și nu veți fi judecați. Cu judecata cu care judecați, veți fi judecați”. Nu este voie să judecăm pe nimeni, că judecățile lui Dumnezeu nimeni nu le știe. Și ce mai zice Mântuitorul? „Cei dintâi vor fi pe urmă și cei de pe urmă vor fi întâi”. Cum se tâlcuiește aceasta? El vorbește de cei smeriți.

Omul smerit se socotește cel mai de pe urmă dintre toți, pentru că el crede din adâncul inimii că este cel mai păcătos, cel mai neputincios, cel mai rău, nevrednic de mila lui Dumnezeu și de cinstea de la oameni. Dar în ziua Judecării va fi altfel. Căci se zice: „Dumnezeu celor smeriți le dă har și celor mândri le stă împotriva”. Așadar e bine să știm că mulți robi ai lui Dumnezeu au credință dreaptă și lucrează fapta bună în ascuns, spre a nu fi lăudați de oameni.

În Tavenia, în țara Egiptului, era o mănăstire mare în care trăiau ca la 400 de maici, iar între acestea era una pe care o chema Isidora, care pentru Hristos se prefăcea că este nebună și pururea se smerea pe sine și se defăima. De aceea multe din călugărițe și surori se îngreșeau de ea și nici nu voiau să stea la masă cu ea. Iar ea cu multă bucurie răbda toate ocările și defăimările și, în același timp, făcea multe fapte bune, fiind foarte folositoare mănăstirii, căci împlinea toate slujbele, supunându-se tuturor ca o roabă și ostenindu-se cu multă blândețe. Așadar, ea era ca o cârpă de șters picioarele la toată obștea, după

cuvințele Mântuitorului: „Cel ce voiește să fie mare, să fie tuturor slugă”. Și cum zice și Sfântul Apostol Pavel: „Oricui i se pare că este înțelept în veacul acesta, nebun să se facă, ca să fie înțelept”.

Deci în acea mănăstire toate maicile purtau culion pe cap, iar Isidora avea o cârpă cu care își lega capul și așa făcea toate slujbele. Nici una din maici nu a văzut-o mâncând vreodată la masă cu celelalte, că nici n-o primeau pe ea la masă, iar ea se sătura cu fărâmiturile ce rămâneau și cu resturile de pe oale. Ea umbla mereu desculță, nu ocăra niciodată pe nimeni, nici nu cârtea și nu răspundea când era ocărâtă și îmboldită.

În acea vreme trăia în Egipt și un pustnic mare și vestit, Sfântul Pitirun, ucenic al Sfântului Antonie cel Mare, pe care toți îl aveau la mare cinste. La acesta a venit odată îngerul Domnului și i-a zis:

— De ce te mândrești pentru nevoințele tale, și ți se pare că ești mare cuvios? Vrei să vezi o maică mai cuvioasă decât tine? Du-te la mănăstirea de maici din Tavenia și vei afla acolo una care are cârpă pe cap! Aceea este mai bună decât tine, căci, fiind ea mereu îmboldită de toate și chinuită cu muncile, niciodată nu și-a lăsat mintea ca să se depărteze de Dumnezeu, ci pururea petrece într-o rugăciune, deși toate se

îngrețosează de dansa și o batjocoresc. Iar tu, șezând aici la pustie, umbli cu gândul prin orașe.

La aceste vorbe ale îngerului, marele Pitirun, deși niciodată nu ieșise în lume din

pustia sa, îndată s-a pornit și a venit la Tavenia, la mănăstirea maicilor.

Și fiind el părinte vestit și îmbătrânit în nevointă, maicile l-au primit cu bucurie mare. Și după ce au făcut rugăciune împreună, a cerut marele Pitirun să le vadă la față pe toate. Și s-au adunat degrabă toate, în afară de Isidora. Iar Pitirun, văzând că nu este printre ele cea pe care o căuta, a zis iarăși:

– Aduceți-mi-le pe toate!

Însă ele ziceau că au venit toate. Atunci le-a zis lor Pitirun:

– Lipsește una pe care mi-a arătat-o îngerul.

I-au zis lui:

– Mai este una la bucătărie, dar este nebună!

Zis-a marele Pitirun:

– Aduceți-o și pe aceea. Lăsați-mă să o văd și pe ea!

Iar Isidora nu voia să vină, știind cu duful ce va urma. Atunci s-au dus mai multe maici și au luat-o cu de-a sila, zicând:

– Sfântul Pitirun cel vestit vrea să te vadă.

Deci după ce au adus-o, a văzut marele Pitirun fața ei și cârpa care era pe capul ei și, căzând la picioarele ei, i-a zis: